

Ärende	Utlåtande till Helsingfors förvaltningsdomstol i överklagningsärende som gäller arrendeavtal
Givare av utlåtande	Stadsstyrelsen i Lovisa stad Lovisa stad, stadskanslicentralen, c/o förvaltningsdirektör Elina Amnell-Holzhäuser PB 77, 07901 Lovisa elina.amnell@loviisa.fi tfn 0440 555 216
Ärendenummer	Dnr 2053/2023
Beslutet som överklagas	Stadsstyrelsens beslut 27.3.2023, § 94
Överklagare	Oy Teboil Ab i fortsättningen: "Teboil"
Ombud	Advokat Teppo Laine, Advokatbyrå Legistum Ab
Givandet av utlåtande	Helsingfors förvaltningsdomstol begärde med ett brev daterat 23.5.2023 stadsstyrelsen i Lovisa stad att ge ett utlåtande i ett ärende som berör stadsstyrelsens beslut 27.3.2023, § 94, och att inlämna hos förvaltningsdomstolen alla handlingar som utgör motivering till det överklagade beslutet. Den utsatta tiden för inlämnandet av utlåtandet har förlängts till 18.8.2023.
Krav:	Stadsstyrelsen begär att Helsingfors förvaltningsdomstol <ol style="list-style-type: none"> 1. förkastar överklagandet i sin helhet som ogrundad 2. förkastar kravet som gäller ersättande av rättegångskostnader i sin helhet som ogrundad.
Motiveringar:	Stadsstyrelsen hänvisar till alla delar till beslutsgrunderna som framgår av dess beslut 12.9.2022, § 214, och 27.3.2023, § 94, jämte bilagor och uttalar dessutom följande: 1. Bakgrundsuppgifter och behandlingsskeden Lovisa stad och Teboil ingick 21.10.1992 ett arrendeavtal, med vilken man till Teboil arrenderade som jordlega i enlighet med kap. 5 i jordlegolagen ett outbrutet område av fastighet 434-405-1-33 i Lovisa stad för distribution av bränslen (434-405-1-33-V313). Avtalsperioden var 1.11.1992–31.10.2002 och den har fortsatt med flera tidsbundna avtal. Det senaste avtalet som gäller fortsattande av arrendeavtalet är från 2018 då arrendeavtalet fortsattes som tidsbundet arrende ända till 28.2.2023. Efter att Teboil meddelat Lovisa stad att företaget önskar fortsätta arrendeavtalet efter avtalsperioden som gick ut 28.2.2023 beslutade stadsstyrelsen 12.9.2022, § 214 att Lovisa stad inte förnyar det tidsbundna

arrendeavtalet med Teboil efter att det tidsbundna avtalet går ut. För beslutsmotiveringarnas del hänvisas det till beslutsutdraget som inlämnas hos förvaltningsdomstolen i samband med detta utlåtande och motiveringarna upprepas inte i detta uttalande.

En överklagan gjordes om stadsstyrelsens ovan nämnda beslut. Överklagan förkastades med stadsstyrelsens beslut 27.3.2023, § 94. För beslutsmotiveringarnas del hänvisas det till beslutsutdraget som inlämnas hos förvaltningsdomstolen i samband med detta utlåtande och motiveringarna upprepas inte i detta uttalande.

Sammanfattningsvis konstateras det att arrendeavtalet som ingåtts med Teboil var ett tidsbundet avtal som på sätt som är typiskt för tidsbundna avtal gått ut vid den utsatta tiden utan åtgärder från någondera avtalsparten.

Enligt villkoret som gäller fortsättning av arrendeförhållandet i arrendeavtalet som iakttagits mellan parterna har arrendatorn företrädesrätt då arrendetiden går ut att få arrendera området på nytt om området skulle utarrenderas på nytt till liknande ändamål.

Baserat på kommunalt självstyre, avtalsfrihet och principerna för äganderätt har Lovisa stad beslutat att inte ingå ett nytt arrendeavtal med Teboil.

2. Krav och motiveringar framförda i överklagan

I överklagan har det krävts att stadsstyrelsens beslut 12.9.2022, § 214, och 27.3.2023, § 94, upphävs och att staden åläggs att ersätta överklagarens rättegångskostnader med förseningsräntor baserat på det att besluten är lagstridiga och att motiveringarna i beslutet endast bör anses vara fasadmotiveringar. I överklagan påstås det att stadsstyrelsens förkastande beslut skulle direkt ha baserat sig på att Teboil är ett företag i ryskt ägo, med vilket det avvikande bemötandet skulle vara befogat.

3. Ställningstaganden på kraven och motiveringarna som framförts i överklagningen

Stadsstyrelsen konstaterar att dess beslut 12.9.2022, § 214 och 27.3.2023, § 94 till alla delar är lagenliga. De strider inte emot 6 § eller 18 § i grundlagen, 6 § i förvaltningslagen eller någon annan lag. Lovisa stad har inte satt Teboil i en ofördelaktig ställning eller på något sätt diskriminerat företaget. Stadsstyrelsens beslut kränker inte heller Teboils rätt att idka distributionsverksamhet av bränslen. Av stadsstyrelsens beslut framgår sakenligt och öppet alla väsentliga motiveringar som utgjort motiveringarna för avgörandet. Innehållet i beslutet och dess motiveringar är i enlighet med 44 § och 45 § i förvaltningslagen. Påståendena som framförts i överklagan om att besluten är lagstridiga stämmer inte till någon del.

Stadsstyrelsen konstaterar att stadens interna beslutsfattningsförfarande och stadens förhållande till avtalspartnern bör åtskiljas då kommunen ingår privaträttsliga avtal. I beslutsfattandet tillämpas kommunallagen, förvaltningslagen och andra offentligrättsliga föreskrifter som kommer i fråga. Avtalsförhållandet bedöms i sin tur i enlighet med privaträttslig reglering, till

exempel enligt jordlegolagen. Förvaltningsdomstolens behörighet omfattar inte undersökningen av krav och motiveringar som anknyter till privaträttsligt rättsförhållande. Därför framförs det inte i detta uttalande frågor som relaterar till tolkningen av villkoren i arrendeavtalet mellan Lovisa stad och Teboil. Sammanfattningsvis konstateras det för det utgångna arrendeavtalets del endast att av avtalet eller arrendatorn inte medföljer en skyldighet för staden att ingå ett nytt arrendeavtal med Teboil eller en skyldighet att fortsätta det gamla avtalet. Till förvaltningsdomstolens behörighet hör i överklagningsärendet endast bedömningen om stadsstyrelsens beslut är i enlighet med grundlagen, kommunallagen, förvaltningslagen och annan eventuell offentligrättslig författning. Frågor som lyder under privaträttsligt område ska sålunda lämnas oundersökta.

Som utgångsläge för bedömningen av fallet konstateras det att baserat på högsta förvaltningsdomstolens rättspraxis har kommunen till självstyret i enlighet med 121 § i grundlagen omfattande prövningsrätt relaterad till vilket förfarande, vilken grund, till vem och till vilket pris kommunen överlåter sin egendom, till exempel genom arrende. Kommunen har inte lagstadgad skyldighet att utarrendera sina markområden. Kommunen har däremot en omfattande prövningsrätt att besluta om användningen av sina markområden och att också låta bli att överlåta sina markområden genom arrende eller annars. Detta hör som en väsentlig premiss även till äganderätten av fastigheter som utgör en obegränsad ensamrätt till egendomsdel. Kommunen ska i sina åtgärder beakta lagenligheten av både beslutsfattandet och avtalet som ingås. I beslutsfattandet ska man iaktta lagligt förfarande, prövningsrätten som används i enlighet med dess allmänna principer för prövning och även annars fatta lagenliga beslut. Kommunens prövningsrätt preciseras och begränsas, utöver övriga faktorer, av rättsprinciperna för god förvaltning.

Grunderna för god förvaltning och förvaltningens allmänna rättsprinciper preciseras i 2 kapitlet i förvaltningslagen. Enligt dess 6 § ska myndigheterna bemöta dem som utträttar ärenden hos förvaltningen jämlikt och använda sina befogenheter enbart för syften som är godtagbara enligt lag. Myndigheternas åtgärder ska vara opartiska och stå i rätt proportion till sitt syfte. Åtgärderna ska skydda förväntningar som är berättigade enligt rättsordningen.

Stadsstyrelsen konstaterar att Lovisa stad inte har en lagstadgad skyldighet att överlåta besittningsrätten till det outbrutna området 434-405-1-33-V313 genom att utarrendera det till Teboil eller någon annan aktör. Staden kan för det outbrutna området del agera på det sätt som staden anser vara bäst. Teboils besittningsrätt till det outbrutna området i fråga upphörde då arrendeavtalet gick ut. Lovisa stad har inte överlåtit det outbrutna området till någon juridisk person eller naturlig person och har inte berett eller planerat något dylikt. Så som kan tolkas av stadsstyrelsens beslut finns det ingen avsikt att utarrendera det outbrutna området för distributionsverksamhet av flytande bränslen.

I generalplanen (kommunernas gemensamma delgeneralplan för norra delen av Lovisa och Tessjö i Strömfors, LOTES) är arrendeområdet anvisat

planbeteckningen VU, område för idrotts- och rekreationstjänster och enligt planbestämmelsen kan man på området utplacera byggnader och konstruktioner som betjänar verksamheter som relaterar till idrott, rekreation och fritid. Generalplanen godkändes av generalplanekommittén 29.5.2008 och fastställdes av miljöministeriet 16.2.2010. För arrendeområdet gäller även en detaljplan där området är anvisad planbeteckningen TY, kvartersområde för industribyggnader, där miljön ställer särskilda krav på verksamhetens art. Stadsfullmäktige godkände detaljplanen 10.9.2014.

Nedan framförs ställningstaganden till enskilda påståenden som framförts i överklagan:

Påståenden om stridande emot likställighetsprincipen

I överklagan påstås det att stadsstyrelsen skulle i sitt beslutsfattande ha ställt Teboil i sämre läge jämfört med andra som idkar distribution av flytande bränslen och sålunda agerat i strid mot likställighetsprincipen.

Påståendena ovan är fullständigt omotiverade. Teboil har på inget sätt ställts i ett svagare läge jämfört med andra aktörer som idkar distribution av flytande bränslen och beslutsfattandet har inte varit i strid mot likställighetsprincipen.

6 § i förvaltningslagen förutsätter att de som uträttar ärenden inom förvaltningen bemöts jämlikt. Kravet om jämlikt bemötande berör såväl situationer då offentlig makt utövas som till exempel faktisk förvaltningsverksamhet.

I det ifrågavarande fallet har arrendeavtalet gått ut vid den utsatta tiden. Avtalet har inte avslutats till exempel genom upphävning eller uppsägande av avtalet med några grunder. Det är helt normalt att ett tidsbundet avtal går ut som väntat och att avtalet inte nödvändigtvis fortsätter efter den utsatta tiden, vilket parterna godkänt då de ingick avtalet. Det att ett nytt tidsbundet avtal inte ingås innebär inte diskriminering mot eller osakligt bemötande av avtalspartnern. Det är klart att man i Teboils fall ingått arrendeavtal flera gånger tidsbundet så att avtalets behövlighet och ändamålsenlighet från stadens sida kan behandlas och prövas med vissa mellanrum på nytt. Redan på grund av planbestämmelserna har avtalens tidsbundna natur varit befogad.

Jämställdhetsprincipen förutsätter det att liknande fall bedöms på samma sätt och annorlunda fall i sin tur så att deras skiljaktigheter beaktas. Jämlikt bemötande förutsätter bedömning i vilken särdragen för vart och ett fall beaktas i tillräcklig omfattning. I bedömningen används objektiva kriterier. I ingåendet av arrendeavtal och markanvändning överlag inverkar många olika slags faktorer, så som områdets läge, planbestämmelser, kommunens planer angående markanvändningen och samhällsutvecklingen med sina behov. Genom planering av markanvändningen och utplaceringen av olika verksamheter styr kommunen utvecklingen av livsmiljön mot den riktning som kommunen önskar.

På Lovisa stads centrumområde finns utöver Teboils bensinstation följande aktörer som idkar distribution av flytande bränslen:

- St1, fastighetsbeteckning: 434-6-625-2
- Neste Ankkurituuli, fastighetsbeteckning: 434-6-624-3
- ABC, fastighetsbeteckning: 434-8-812-3
- Neste Express Saaristotie, fastighetsbeteckning: 434-10-1051-3
- Shell, fastighetsbeteckning: 434-2-26-1142

Utöver Teboils bensinstation är av ovan nämnda Shells bensinstation och bensinstationen Neste Ankkurituuli stationer för distribution av flytande bränslen för tung trafik. Av ovan nämnda fastigheter äger staden (utöver 434-405-1-33-V313) endast fastighet 434-6-624-3, som utarrenderats med ett arrendeavtal som fortsattes 2013 ända till 2042. Staden har inget arrendeavtal för en fastighet som används för verksamhet om distribution av flytande bränslen med en juridisk person som idkar verksamheten i fråga (så som till exempel Shell, Neste, St1, ABC) förutom med Teboil. Sålunda agerar alla andra aktörer som idkar distribution av flytande bränslen i Lovisa antingen på fastigheter som är i deras eget ägo eller de har arrenderat fastigheten av någon annan än staden. Man ska beakta att fastighet 434-6-624-3 förutom verksamheten att distribuera flytande bränslen dessutom har annan verksamhet, så som restaurangverksamhet och detaljhandel av livsmedel. Arrendeområdet i fråga är beläget på ett detaljplanerat område och arrendeområdet är i planen anvisad beteckningen LH, kvartersområde för servicestationsbyggnader. Verksamheten och arrendeavtalet i fråga kan sålunda inte till någon del jämföras med Teboils verksamhet på arrendeområdet 434-405-1-33-V313.

I överklagan framförs det att marknadssituationen i Lovisa är den att Teboil har en distributionsstation för flytande bränslen och de övriga konkurrerande företagen har 1–2 stationer i Lovisa och sålunda förebygger stadsstyrelsens beslut om att inte fortsätta arrendeavtalet konkret företaget att idka sin näring inom Lovisaområdet. Påståendet är fullständigt osann. Så som det framgår av det ovanstående idkar många av aktörerna inom distribution av flytande bränslen sin verksamhet på andra än av staden ägda fastigheter. Naturligtvis är det möjligt att inom Lovisa stads område idka distribution av flytande bränslen även annanstans än på markområden som ägs och utarrenderas av Lovisa stad. Teboils näringslivsverksamhet i Lovisa hindras inte av att staden inte utarrenderar markområdet 434-405-1-33-V313 till företaget.

Stadsstyrelsens beslut om att inte fortsätta arrendeavtalet är strider sålunda till ingen del mot jämställdhetsprincipen, som följer av grundlagen och förvaltningslagen.

Påståendena som relaterar till begränsning av näringsfrihet

I överklagan framförs det att stadsstyrelsens beslut skulle konkret förhindra Teboil från att idka sin näring i Lovisaområdet och att, beaktande att företaget i och med stadsstyrelsens beslut skulle förlora sin enda station för distribuering av flytande bränslen, är företaget ställt i en svagare ställning jämfört med andra aktörer som idkar distribution av flytande bränslen. I överklagan hänvisar man till 18 § i grundlagen.

Påståendena om begränsning av Teboils näringsidkande är fullständigt omotiverade.

I kapitel 2 18 § i grundlagen, som innefattar grundlagens grundläggande rättigheter, föreskrivs det om rätten till arbete och näringsfrihet och enligt den: Har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Det allmänna ska sörja för skyddet av arbetskraften. Det allmänna ska främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete. Bestämmelser om rätten till sysselsättningsfrämjande utbildning utfärdas genom lag. Ingen får avskedas från sitt arbete utan laglig grund.

De grundläggande rättigheterna som föreskrivs i grundlagen skyddar enligt huvudregeln varje människoindivid som omfattas av Finlands rättstillämpning. Som subjekt i föreskrifterna om de grundläggande rättigheterna nämns ofta "var och en". Med var och en avses en naturlig person. Premissen är att de grundläggande rättigheterna skyddar sålunda individen. De grundläggande rättigheterna skyddar indirekt juridiska personer, för ingripande i en juridisk persons ställning kan inverka på rättigheterna av individen som står bakom den juridiska personen. Det konstateras att överklagan inte påstår att stadsstyrelsens beslut skulle kränka rättigheterna för de individer som står bakom Teboil.

Stadsstyrelsen konstaterar att dess beslut inte på något sätt är i strid med 18 § i grundlagen och att det inte begränsar någon individs eller annans grundläggande rättigheter. Det att man inte beslutade förnya arrendeavtalet, vilket staden har laglig rätt att göra, innebär inte att Teboil inte skulle kunna idka distributionsverksamhet av flytande bränslen i Lovisaområdet eller på annat håll. Detta är oberoende av stadsstyrelsens beslut fullständigt möjligt på vilket som helst ställe där företaget har eller dit det grundar en ny distributionsstation. Till avtalsfriheten hör också friheten att inte ingå avtal. Kommunen har inte en lagstadgad skyldighet att överlåta områden för arrende. Teboils eller någon annans näringsfrihet kränks i inget fall av att staden inte ingår ett nytt arrendeavtal om markområdet i fråga.

Påståendena som relaterar till kränkande av neutralitetsprincipen

I överklagan påstås det att stadsstyrelsens beslutsgrunder strider mot neutralitetsprincipen till de delar som det är fråga om Teboils förmåga att klara av sina arrendebetalingsskyldigheter eller skyldigheter enligt arrendeavtalet. Enligt överklagan har beslutet motiverats med att fortsättande av arrendeavtalet inte är motiverat av den orsaken att "Lahtis" stads säkerhet att få överenskomna arrendeintäkter är äventyrade på grund av den spekulativt förmodade nedsatta ekonomiska prestationskraften av Teboil. För ovan nämnda påståendes del konstateras det att det av stadsstyrelsens beslutsprotokoll inte framgårt motiveringar som anknyter till Lahtis stad. Om det i överklagan avses Lovisa stad, konstateras det att avtalsfriheten omfattar rätten att välja avtalspartner, det vill säga friheten välja vem man ingår avtalsförhållande med. Detta berör i synnerhet avtal om verksamhet som staden inte har lagstadgad skyldighet för. Prövningen av en

lämplig avtalspartner påverkas naturligtvis av bedömningen om avtalspartnerns förmåga att klara av sina avtalskyldigheter. Var och en gör bedömningen på ett objektivt sätt på ett sett som den anser vara behövlig. Av stadsstyrelsens beslut framgår det att bedömningen av ingåendet av arrendeavtalet inverkas av att verksamhetsförutsättningarna av avtalspartnern i fråga har bedömts vara sådana att till dem anknyter i fortsättningen från stadens sida en risk som ifrågasätter avtalets ekonomiska förnuftighet. Staden har rätt att välja sin avtalspartner.

I överklagan framförs det också att stadsstyrelsen motiverat "avslutandet av arrendeförhållandet" även med att Lovisa stad tagit ställningen av att stöda Ukraina och ukrainarna under kriget och beaktande av detta är även logiskt i beslutsfattandet, vilket i överklagan påstås vara i strid med neutralitetsprincipen av den orsak att bet baserar sig på grunder som är främmande för förvaltningsverksamhet. För ovanstående del konstateras det att det stämmer att Lovisa stad har framfört sitt stöd för Ukraina och ukrainarna under kriget. Men i motsats till vad som hävdas i överklagan har arrendeavtalet inte avslutats med en dylik grund: arrendeavtalet avslutades inte överhuvudtaget utan arrendeavtalet slutade då den utsatta tiden gick ut. Så som framgår av stadsstyrelsens beslut 27.3.2023, § 94 är det naturligt att aspekter som anknyter till ändamålsenligheten av stadens beslutsfattande även beaktats.

Påståenden som relaterar till EU-sanktioner

I överklagan framförs det att stadsstyrelsen i sina motiveringar har hänvisat till EU-sanktionerna och beaktat dem som en faktor som förordar avslutandet av avtalet. I överklagan framförs det att sanktioner som EU ställts mot Ryssland inte har betydelse då man bedömer ett arrendeavtalsärende.

Vad gäller ovan nämnda påståenden konstateras det att arrendeavtalet inte avslutats utan arrendeavtalet slutade vid utgången av den utsatta tiden. I stadsstyrelsens beslut har man inte heller påstått att beslutet skulle basera sig på tillämpningen av EU-sanktioner på arrendeavtalet.

Påståenden som relaterar till företagsrätt

I överklagan framförs det att ett aktiebolags ägostruktur inte kan beaktas i förvaltningsförfarande och att man beslutat att inte fortsätta arrendeavtalet delvis på grund av att Teboil är ett företag i ryskt ägo, varför stadsstyrelsen skulle ha ansett att fortsättandet av avtalet skulle stöda Rysslands anfallskrig i Ukraina. I överklagan påstås det att beslutet strider mot aktiebolagslagen. Påståenden om stridande mot aktiebolagslagen bör lämnas oundersökta i och med att de inte lyder under förvaltningsdomstolens behörighet. Vad gäller omnämmandet av sanktioner i beslutet hänvisas det till vad som sagts i stadsstyrelsens beslut 27.3.2023, § 94.

Påstående som gäller stadsstyrelsens motiv

I överklagan framförs det att stadsstyrelsens motiveringar bör anses vara endast fasadmotiveringar, med vilka man strävar efter att täcka

stadsstyrelsens de facto avsikt som påstås vara att bemöta Teboil i strid mot jämställdhetsprincipen.

För ovanstående konstateras det att påståendet är osannt. Av stadsstyrelsens beslut framgår det öppet och sakligt alla motiveringar som utgjort grunden för beslutsfattandet. Beslutet med motiveringar är fullständigt i enlighet med 44 § och 45 § i förvaltningslagen. Vad gäller påståendena om stridande mot likställdhet hänvisas det till vad som nämnts redan tidigare i detta uttalande.

I överklagan påstås det också att stadens representanter skulle låta förstå att stadsstyrelsens beslut baserat sig på en politisk och inte en rättslig bedömning. Till överklagan har bifogats en artikel i Iltaalehti, som man uppenbarligen hänvisar till i överklagan. Stadsstyrelsen konstaterar att det av artikeln inte framgår något som skulle ens delvis antyda på beslutens lagstridighet. Stadens representant har närmast konstaterat att arrendeavtalet i fråga hållit på att gå ut och att beslutsfattandet varit enhälligt.

Motiveringar som relaterar till Helsingfors stads verksamhet

I överklagan har man hänvisat till Helsingfors stads beslut om att fortsätta arrendeavtal med Teboil och konstaterat att besluten i fråga bör utgångslägesmässigt anses vara mer motiverade än stadsstyrelsens i Lovisa stads beslut. I överklagan framförs det att Helsingfors stads avgöranden är som avsedda att stöda Teboils syn i ärendet.

För det ovanstående del konstateras det att de beslut som Helsingfors stad fattat inte har betydelse vad gäller bedömningen av stadsstyrelsens beslut. Också Helsingfors stad har på basis av kommunalt självstyre och avtalsfrihet rätt att ingå avtal med avtalspartner som Helsingfors stad önskar. Det att Helsingfors stad beslutat ingå arrendeavtal med Teboil innebär inte ens delvis det att stadsstyrelsen i Lovisa stads beslut skulle vara lagstridiga.

Motiveringar som relaterar till rättspraxis

I omprövningen hänvisas det som motiveringar till vissa rättsfall. För dessa delar hänvisar stadsstyrelsen till det som sagts i stadsstyrelsens beslut 27.3.2023, § 94. Sammanfattningsvis konstateras det att det av de rättsfall som det hänvisats till (HFD 2007:4 22.1.2007/133, HFD 2016:23, HFD 2012:84) inte följer någon sådan rättsnorm på basis av vilken stadsstyrelsens beslut ens delvis skulle anses vara lagstridiga.

4. Slutledningar sammanfattningsvis

Så som framgår ovan ska överklagan anses vara helt omotiverad och den innefattar även felaktig information (bland annat påståendet om att avtalet skulle ha "avslutats"). I överklagan framförs det klart omotiverade påståenden samtidigt som stadsstyrelsens besluts rättsmässigt väsentliga faktorer förbisetts, det vill säga stadens rätt att bestämma om sina avtalsförhållanden som baserar sig på kommunalt självstyre, avtalsfrihet och äganderätt. En rätt så normal händelse, slutandet av ett tidsbundet avtal vid den utsatta tiden och att staden i sin roll av ägare nyttjat sin bestämmanderätt som baserar på

äganderätten så att fastighetens besittning inte överlåtits från ägaren, har tolkats fullständigt utan grunder till att strida mot jämställdhetsprincipen. Påståendena om begränsning av näringslivsverksamhet är överraskande för att de är juridiskt sett fullständigt ogrundade: stadsstyrelsens beslut innefattar ingen begränsning, varken direkt eller indirekt, till Teboils frihet att idka distributionsverksamhet av flytande bränslen.

5. Kravet om ersättande av rättegångskostnader

Teboil har krävt att de rättegångskostnader som företaget förorsakas ska ersättas åberopande det att man i beslutsfattandet inte skulle ha beaktat rätten till jämlikt bemötande och näringsfrihet och att man med beslutet de facto skulle ha förhindrat Teboils rätt att idka näringslivsverksamhet i Lovisa. Därutöver har man åberopat föreskrifterna i jämställdhetslagen och förutsättningarna för utbetalning av gottgörelse.

Kravet om ersättande av rättegångskostnader är fullständigt ogrundad och bör förkastas i sin helhet. Inga föreskrifter i förvaltningslagen, grundlagen eller övriga lagar har brutits och stadsstyrelsens beslut är inte i strid med jämställdhetsprincipen och de begränsar inte på något sätt Teboils idkande av näringslivsverksamhet enligt redan ovan i detta uttalande beskrivna motiveringar. Motiveringarna som anknyter till förutsättningar för gottgörelse i jämställdhetslagen bör lämnas obeaktade i och med att bedömningen av förutsättningarna för gottgörelse inte lyder under förvaltningsdomstolens behörighet.

Som rättsnorm hänvisas det till 95 § i lagen om rättegång i förvaltningsärenden och det konstateras att beaktande förhållandena av parterna i omprövningsärendet i sin helhet, är det inte i något fall oskäligt att parterna själva står för sina rättegångskostnader. Parternas verksamhet eller ärendets juridiska natur eller betydelse för Teboil förordar inte heller bestämmande av skyldighet att ersätta rättegångskostnaderna.

I överklagan har man inte preciserat ett belopp för kravet av rättegångskostnaderna. Stadsstyrelsen reserverar tillfälle att separat uttala sig om beloppets storlek och stadsstyrelsen befullmäktigar stadsdirektören och förvaltningsdirektören att tillsammans på begäran av förvaltningsdomstolen ge ett uttalande om beloppet av kravet.

Stadsstyrelsen i Lovisa stad